

42. Иисусъ имъ казва: нима не сте никога чели въ Писанието: (камъкътъ, който отхвърлиха зидаритъ, той стана глава на жгъла: това е отъ Господа, и чудно е въ очитъ ни).

43. Затова казвамъ ви, че Царство Божие ще се вземе отъ васъ и ще се даде на народъ, който принася плодоветъ му;

44. и който падне върху тоя камъкъ, ще се смачка; а върху когото падне, ще го смаже.

45. И като слушаха притчитъ Му, първосвященникитъ и фарисеитъ разбраха, че за тѣхъ говори,

46. и дѣбнѣха да Го уловятъ, ала се бояха отъ народа, понеже го имаше за пророкъ.

ГЛАВА 22.

Иисусъ, като продължаваше да имъ говори съ притчи, каза:

2. Царство Небесно прилича на челоуѣкъ царь, който направи свадба на сина си.

3. и распрати слугитъ си да повикатъ поканенитъ на свадбата; а тѣ не искаха да дойдатъ.

4. Пакъ испрати други слуги и рече: кажете на поканенитъ: ето, приготвихъ моя обѣдъ, телцитъ ми и каквото е угоено сж заклани, и всичко е готово; дойдете на свадбата.

5. Но тѣ занемариха и отидоха, кой на нива, кой по търговия;

(42) Псал. 117. 22—23. Исаия 28, 16. Марк. 12, 10. Лук. 20, 17. Дѣян. 4, 11. (44) Исаия 8, 14. Дан. 2, 44. 1 Петр. 2, 7. Римлян. 9, 32. — Гл. 22. (2) Притч. 9, 1. Лук. 14, 16. Апоналип. 19, 7.